

บทที่ 15

พิจารณาถึงอดีตและคาดหวังถึงอนาคต

“เราเป็นสภากษัตริย์ โอ มิตรทั้งหลาย! ว่าความกรุณานั้นสมบูรณ์ ปัญหาสำคัญได้รับการเฉลย ข้อพิสูจน์ได้ปรากฏให้เห็น หลักฐานได้แสดงไว้ จงแสดงให้เห็นเสีย ณ บัดนี้ถึงความอติสหาวิริยะของท่านในทางสละกิเลส โดยวิธีนี้แหละที่ความกรุณาของสวรรค์ได้ประทานให้โดยเต็มที่ แต่ท่านและเขาอื่นผู้ซึ่งอยู่บนสวรรค์และในโลกนี้ คำสรรเสริญทั้งปวงจะมีแด่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ผู้เป็นนายแห่งโลกทั้งหลาย” – จากพระวจนะเร้นลับ

ความก้าวหน้าของศาสนา

เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง เนื่องจากความจำกัดในการจัดทำหนังสือของเรา จึงไม่อาจพรรณนาถึงรายละเอียดในความก้าวหน้าของศาสนาไปทั่วโลกได้ จำต้องเขียนต่ออีกหลายต่อหลายบทจึงจะเป็นการเพียงพอที่จะเล่าถึงเรื่องที่น่าทึ่งนี้และยังต้องมีเรื่องอีกมากมายเกี่ยวกับท่านผู้เผยแพรศาสนาในต่างประเทศและท่านผู้ถูกทารุณกรรมเพราะเหตุแห่งความศรัทธาในศาสนาอีกหลายท่านด้วยกัน แต่หากจะสรุปความไว้อย่างดังนี้

ในประเทศอิหร่านชนรุ่นแรกที่น่าเชื่อถือในคำสอนของศาสนานี้ต้องประสบกับการขัดขวางอย่างรุนแรง ถูกข่มเหงจองล้างถูกทารุณด้วยน้ำมือของชนชาติเดียวกับเขาแต่เขาก็พากันเผชิญความทุกข์ยาก ทนรับความทรมานอย่างผู้กล้าหาญที่ดีเลิศมีความมั่นคงและอดทน เขาพากันชุมนุมโดยลอบด้วยโลหิตของตนเนื่องจากชนพวกนี้หลายต่อหลายพันคนถูกเขียนโบย ถูกจำคุกถูกแย่งยึดทรัพย์สินสมบัติ ถูกขับไล่ออกจากเคหสถาน บ้านเรือนของตนหรือหาไม่ก็ถูกกลั่นแกล้งด้วยประการอื่นเป็นเวลาหกสิบปีหรือมากกว่านั้นที่ใครก็ตามในประเทศอิหร่านหากจะแสดงความจงรักภักดีต่อพระบิ๊อบพระบาฮาอุลลาห์ก็ต้องเสี่ยงกับการสูญเสียทรัพย์สินสมบัติ อิสรภาพหรือแม้กระทั่งชีวิตของตน ถึงกระนั้นก็ตามฝ่ายที่ขัดขวางที่ปักใจแน่วแน่และโหดร้ายก็ไม่อาจจะหยุดยั้งความก้าวหน้าในการเผยแพรศาสนาเช่นเดียวกับกลุ่มละออนธุลีไม่อาจจะกีดกันไม่ให้ดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นได้

จากชายแดนด้านหนึ่งของประเทศอิหร่าน¹ ไปจรดอีกด้านหนึ่งจะพบบาไฮศาสนิกชนเกือบทั่วทุกเมืองใหญ่น้อย หมู่บ้านในชนบทหรือแม้กระทั่งในชุมชนผู้ดำรงชีวิตพเนจรไปในทะเลทราย ในหมู่บ้านบางแห่งลูกบ้านนับถือศาสนาบาไฮกันทั้งหมด ส่วนในแห่งอื่นๆ ชนส่วนใหญ่คือผู้ที่ศรัทธาในศาสนาอิสลามอีกใหม่จากหลายลัทธิและต่างๆ กันซึ่งเคยเป็นศัตรูคู่อาฆาตกันมาอย่างชมช่นมาบัดนี้กลับร่วมสมานฉันท์เป็นมิตรสนิทและรับนับถือกันประดุจญาติพี่น้อง ไม่เพียงแต่ในระหว่างพวกเขาเท่านั้นแต่แผ่ความรักนี้ไปถึงคนอื่นๆ ทั่วไปผู้ซึ่งประกอบกิจเพื่อความปรองมั่งอันหนึ่งอันเดียวและยกฐานะของมนุษยชาติด้วย จัดความร้งเกียจเตี้ยดฉันท์และความขัดแย้งกันร่วมกันสร้างอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าขึ้นในโลก

ปาฏิหาริย์อันใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งนี้ที่มีอยู่เพียงสิ่งเดียวนั้นคือความสำเร็จในการกิจที่ชนพวกนี้ได้ตั้งเจตนารมณ์ไว้ให้เสร็จพร้อมกันตลอดทั้งโลก ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ที่กำลังดำเนินก้าวหน้า

ในเตอร์กีสถาน อเมริกา อินเดีย พม่า บาไฮศาสนิกชนมีจำนวนนับได้เป็นพันๆ คน ขณะเดียวกันศูนย์กลางบาไฮในเยอรมันนี อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศสก็ได้ก่อตั้งขึ้นและวงของภารกิจทางศีลธรรมของเขาก็แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว ในบางประเทศของประเทศดังกล่าวมีหนังสือพิมพ์รายเดือนเกี่ยวกับศาสนานี้ออกเป็นประจำฉบับหนึ่งหรือมากกว่านั้นและในบางประเทศก็มีการประชุมประจำปีของผู้แทนบาไฮประเทศญี่ปุ่นก็มีหนังสือพิมพ์บาไฮออกเป็นประจำเดือนทั้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาแอสเพอรานโต ในอีกหลายประเทศในโลกทั้งตะวันออกและตะวันตกจะพบผู้ซึ่งศรัทธาในศาสนาใหม่นี้แม้จะเป็นจำนวนน้อยที่กระจัดกระจายกันอยู่ก็ตามแต่ก็ก่ออิทธิพลเกินกำลังจำนวนของเขา ศาสนาใหม่นี้แสดงออกในกำลังอันน่าฉงนแผ่ขยายตัวเปลี่ยนแปลงมวลชนและสังคมมนุษย์

ผู้เลื่อมใสในศาสนาแรกทางตะวันตกมีความหวังไว้ว่าการแผ่ขยายของศาสนาและการยอมรับนับถือหลักธรรมในศาสนาใหม่นี้ในระยะเวลาหนึ่งข้างหน้าจะต้องนำไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ เมื่อเราศึกษาศาสนาจนเพียงพอแล้วเราจะเห็นชัดว่าการยอมรับนับถือศาสนาใหม่นี้มิใช่เพียงแต่

¹ ลอร์ด เคอร์ซอน ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านชื่อ Persia and the Persian Question พิมพ์ใน พ.ศ.2435 (ค.ศ. 1892) ปีเดียวกับที่พระบาฮาอุลลาห์สวรรคต

“จำนวนชาวบาไฮศาสนิกชนในเปอร์เซียในขณะนี้กะเนว่าอย่างต่ำที่สุดมีอยู่ครั้งล้านคน จากการสนทนากับบุคคลหลายท่านผู้มีคุณวุฒิพอวิจฉัยเรื่องนี้ได้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจำนวนทั้งหมดคงเกือบจะถึงหนึ่งล้านคน จบพบพวกเขาเหล่านี้ได้ในทุกสาขาอาชีพตั้งแต่เสนาบดี ข้าราชการสำนัก ลงมาจนถึงคนกวาดถนน คนเลี้ยงม้า แม้ที่สุดกระทั่งนักบวชอิสลาม”

ความรู้สึกภายในถึงแม้สิ่งนี้จะจำเป็นก็ตาม แต่รวมถึงการเป็นประชากรของโลกมีความเข้าใจในความพยายามที่จะเสริมสร้างสถาบันของสังคมใหม่ซึ่งได้ก่อรากฐานไว้แล้วโดยพระบาฮาอุลลาห์อย่างเต็มสติกำลัง การเผยแพร่ศาสนาตลอดจนกระทั่งจำนวนที่เพิ่มขึ้นของศาสนิกชนเป็นวิวัฒนาการของศาสนาบาไฮระยะนี้ เห็นได้ว่าพลังของศาสนาส่วนใหญ่อยู่ที่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของชุมชนบาไฮจากสภาวะของการ อธิษฐานบูชาอย่างแก่กล้ามาสู่ระบบแห่งธรรมนูญอันมั่นคงสามารถที่ยืนหยัดได้กับความอุดมมั่งคั่งและ เลวร้ายของสภาพแวดล้อมอันน่ามหัศจรรย์ได้

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระอับดุลบาฮาได้ทำนายไว้อย่างแน่นอนถึงสงครามโลกครั้งใหม่เป็นการชี้ให้เห็นถึง ความตึงเครียดซึ่งไม่อาจจะทนได้ซึ่งจะต้องปรากฏในสถาบันแห่งสังคมอันยึดถือเป็นแบบฉบับทั้งปวง จำนวนอันกระจัดกระจายของบาไฮศาสนิกชนอาจจะดูเหมือนไม่มีความหมายเมื่อเทียบกับผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ แต่เขาเหล่านั้นมีความเชื่อมั่นว่าอำนาจแห่งสวรรค์ได้ประทานพรด้วยสิทธิพิเศษอันสูงแก่เขา เพื่อที่จะรับใช้ระเบียบแบบแผนใหม่อันจะเป็นสิ่งที่ฝูงชนรับนับถือกันทั้งตะวันออกและตะวันตก ในวันที่ เวลาอันไม่ไกลนัก จวบ พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) อันเป็นเวลาครบรอบร้อยปีแห่งการประกาศศาสนาของพระ บาฮาอุลลาห์ ณ สวนเรชวาน บาไฮศาสนิกชนได้รับคำบอกเล่าจากท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ว่ารากฐานของ ศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์จะแผ่รากลงทั่วไปทุกแห่งหนในโลกนี้

ถึงแม้ว่าจะเป็นความจริงที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์อันบริสุทธิ์มาสู่ประเทศ ทั้งมวลซึ่งยังไม่สำนึกในบ่อเกิดแห่งพระวิญญาณนั้น จะสังเกตเห็นความเจริญของศาสนาได้จากความ พยายามต่าง ๆ ของชุมชนบาไฮศาสนิกชนซึ่งเป็นการสนับสนุนคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์เป็นข้อพิสูจน์ อย่างน่าเชื่อถือว่าอุดมการณ์แห่งพระอาณาจักรจะบังเกิดผลได้ก็เพียงแต่ในกรอบของวงงานชุมชนบาไฮ ศาสนิกชนเท่านั้น

การเป็นศาสดาของพระบ๊อบและพระบาฮาอุลลาห์

ถ้าเราศึกษาถึงชีวิตและคำเทศนาของพระบ๊อบ และพระบาฮาอุลลาห์มากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งดูจะเป็นการ ยากยิ่งขึ้นที่จะหาคำอธิบายถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั้งสอง ด้วยสวรรค์ดลบันดาลท่านเติบโตขึ้นมาใน บรรยากาศของความมากไปด้วยอคติและความบ้าคลั่งในศาสนา ท่านได้รับการศึกษาแต่เพียงชั้นประถม ท่านไม่ได้ขัดข้องแะกับวัฒนธรรมของตะวันตกเลย ไม่มีอำนาจทางการเมืองทางการเงินสนับสนุนท่าน ท่านไม่ ร้องขอบุคคลใดและได้รับจากผู้อื่นน้อยเหลือเกิน ได้รับก็แต่ความอยู่ดีธรรมและการชมเชยแห่งระบอบ ท่านผู้ ยิ่งใหญ่ทั้งสองของโลกไม่อินังขังขอบหรือขัดขืน ท่านถูกลงโทษ ถูกทรมาน ถูกจำคุกและได้รับเคราะห์กรรม

ต่างๆ ในการปฏิบัติภาระของท่านให้สำเร็จดังจุดมุ่งหมาย ท่านต้องอยู่โดดเดี่ยวในการขัดแย้งกับปรีภักษ์
ทั้งโลกไม่มีผู้ช่วยเหลืออื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า แต่กระนั้นก็ตามชัยชนะของท่านก็เป็นทีที่กระจ่างแจ้ว
และแจ่มจรัส

ความยิ่งใหญ่และล้ำเลิศของอุดมการณ์ต่างๆ ของท่าน ความเป็นผู้สูงศักดิ์และเสียสละชีวิตของ
ท่าน ความกล้าหาญไม่หวาดหวั่นและความเชื่อมั่นของท่าน พระปัญญาและความรอบรู้อันน่าทึ่งของท่าน
ความเข้าใจถึงความต้องการของประชากรทั้งทางตะวันออกและตะวันตก ความกว้างขวางและบริบูรณ์ของ
คำสั่งสอนของท่าน พลังอำนาจของท่านซึ่งทำให้สาวกทั้งหลายมีความรักที่เต็มเปี่ยมและความกระตือรือร้น
ปัญญาหลักแหลมและแรงกล้าของอิทธิพลของท่าน ความก้าวหน้าของศาสนาที่ท่านประดิษฐาน แนนอน
เหลือเกินสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะร่วมกันพิสูจน์ถึงความเป็นศาสดาอย่างน่าเลื่อมใสเช่นเดียวกับข้อพิสูจน์อื่นอัน
ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์แห่งศาสนา

ความคาดหวังถึงอนาคตอันสดใส

ศาสนาบาไฮ เปิดเผยถึงนโยบายแห่งพระอารีของพระผู้เป็นเจ้า และความก้าวหน้าในอนาคตของ
มนุษยชาติ ซึ่งเป็นการแน่นอนที่เดียวที่ศาสนาอันยิ่งใหญ่และสูงส่งจะประทานความวัฒนาและความเจริญถึง
ขีดสุดให้แก่มนุษย์ “ศาสดาทุกพระองค์สร้างสรรค์ใหม่และโลกใหม่ขึ้น” เป็นภารกิจเดียวกันกับที่พระคริสต์
และศาสดาทั้งหลายได้สละชีวิตมาแล้ว และในระหว่างศาสดาผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ไม่มีการชิงดีกันไม่ว่าจะต้อง
เป็นศาสดาองค์นี้หรือศาสดาองค์นั้นแต่ต้องทั้งหลายรวมกันจึงจะนำภารกิจนี้ไปสู่ความสำเร็จได้

พระอับดุลบาฮาได้กล่าวว่า :-

“ไม่เป็นการจำเป็นที่จะลดพระอับราฮัมเพื่อที่จะยกย่องพระเยซูเพื่อที่จะประกาศสัจธรรม
ของพระบาฮาอูลาห์ เราจะต้องรับเอาธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ณ ทุกสถานที่ที่เราได้พบเห็น
จุดสำคัญของปัญหานั้นอยู่ที่ว่าพระผู้เป็นทูตสวรรค์ทั้งสิ้นได้ปรากฏองค์เพื่อที่จะยกทรงชัยแห่งความ
สมบูรณ์ของสวรรค์ขึ้น ทุกๆ องค์ทอรัศมีประดุจดวงอาทิตย์ทั้งหลายบนฟากฟ้าเดียวกันของท้องฟ้า
แห่งพระประสงค์ของสวรรค์ “ท่านทุกองค์ให้แสงสว่างแห่งสัจจะแด่โลก” – จากหนังสือ Star of the
west

ภาระนี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าเรียกร้องมิใช่แต่ศาสดาทั้งหลายเท่านั้นหากรวมทั้ง
มนุษยชาติทั้งมวลให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ในกระบวนการเสริมสร้างขึ้น หากเราปฏิเสธคำเชื้อเชิญของ

พระองค์เราก็ไม่อาจขัดขวางไม่ให้กิจนี้ดำเนินต่อไปได้เพราะพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นสิ่งแน่นอนที่จะบรรลุถึงจุดหมาย หากเราล้มเหลวในการแสดงในบทบาทของเราพระองค์ก็อาจหาลูกมืออื่นมากระทำ ฐะตามพระประสงค์ต่อไปได้ แต่เราก็จะพลาดจุดมุ่งหมายและเป้าหมายอันแท้จริงในชีวิตของเราในการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระผู้เป็นเจ้านั้นคือจะต้องเป็นผู้ที่รักพระองค์เป็นข้าช่วงใช้ของพระองค์เป็นเครื่องมือและเป็นตัวกลางโดยเต็มใจในพลังแห่งการเสริมสร้างของพระองค์ก็จะทำให้เราหมดความสำนึกถึงชีวิตภายในตัวเรานอกจากชีวิตอันประเสริฐและสมบูรณ์พูนสุขของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นจุดหมายอันล้ำเลิศในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตามคำสั่งสอนของศาสนาบาไฮ

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ชาติมีความติดอยู่ในดวงใจพระบาฮาอุลลาห์ยืนยันทันกับเราไว้ว่าอีกไม่นานการเรียกร้องของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปและมนุษย์ชาติทั้งมวลจะหันไปสู่ความเที่ยงธรรมและเคารพเชื่อฟัง...” สิ่งที่เราหามองทั้งมวลจะเปลี่ยนเป็นสฤกษรรษาคความมีโรคภัยนานาจะเปลี่ยนเป็นความมีสุขภาพแข็งแรง” อาณาจักรทั้งหลายในโลกนี้จะกลายเป็น “อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้าของชาวเราและของพระคริสต์และพระองค์จะครอบครองอยู่ตลอดชั่วกาลนาน” (วิวรณ์ บทที่ 11 คำที่ 15) ไม่เพียงแต่ผู้ซึ่งอยู่บนพื้นโลกจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระผู้เป็นเจ้าและสำเร็จสำราญในพระองค์ตลอดไปชั่วนิรันดร์

การฟื้นฟูศาสนา

แน่นอนทีเดียวที่สภาพของโลกทุกวันนี้ มีหลักฐานอย่างมากมาย นอกจากข้อยกเว้นเป็นส่วนน้อยว่าศาสนิกชนในศาสนาต่างๆ จำต้องตื่นตัวในความหมายในศาสนาของเขาและการตื่นตัวนี้เป็นส่วนสำคัญในงานของพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์อุบัติขึ้นเพื่อทำให้ศาสนิกชนคริสเตียนเป็นศาสนิกชนคริสเตียนที่ดีขึ้น ทำให้ศาสนิกชนมุสลิมเป็นศาสนิกชนมุสลิมที่แท้ และทำให้มนุษย์ทั้งมวลเชื่อตรงต่อเจตนารมณ์ พระองค์ได้ทำให้พระสัญญาของท่านศาสดาเหล่านั้นเป็นผลสำเร็จขึ้นด้วย เป็นการปรากฏพระองค์ที่เจิดจ้า “เมื่อถึงกำหนดเวลาอันสมควร” เพื่อเป็นมงกุฎและทำให้งานของท่านเหล่านั้นสมบูรณ์ พระองค์ให้บรรดาธิบายในสังฆธรรมอย่างแจ่มกระจ่างยิ่งกว่าท่านผู้อุบัติขึ้นมาก่อนๆ และเปิดเผยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้งปวงของบุคคลและของชีวิตในสังคมซึ่งเผชิญหน้าเราอยู่ในโลกทุกวันนี้ พระองค์เทศนาสั่งสอนเป็นสากลซึ่งเป็นทางให้หลักศีลฐานของอารยธรรมใหม่และที่ดีกว่าจะก่อตั้งขึ้นได้ คำสั่งสอนซึ่งรับเข้าไว้ตรงตามความต้องการของโลกในยุคใหม่ซึ่งเริ่มต้นแล้ว ณ บัดนี้

ทำไมจึงต้องมีบรรดาธิบายใหม่ในศาสนา

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกแห่งมนุษยชาติ การสมานเข้าเป็นอันเดียวของศาสนาที่ต่างกันทั้งหลายในโลก ความพ้องกันของศาสนาและวิทยาศาสตร์ สันติภาพสากลที่ก่อตั้งขึ้น การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างชาติ สถาบันแห่งความยุติธรรมระหว่างชาติ ภาษาศาสล การยกย่องสตรีให้มีสิทธิเท่าเทียมชาย ให้การศึกษาเป็นสากล เลิกล้มประเพณีมีทาสในเรือนเบี้ยและทาสสินไถ่ และต้องเลิกทาสที่ขายแรงงานในงานอุตสาหกรรมด้วย จัตุระเบียบองค์การมนุษยชาติให้เป็นกลุ่มก้อนเดียวกันต้องเคารพในสิทธิและเสรีภาพของเอกชน ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่งสำคัญ ดังจะเห็นได้ว่า คริสเตียนศาสนิกชน อิสลามศาสนิกชนและศาสนิกชนของศาสนาอื่นๆ มีความเห็นขัดแย้งและไม่ลงรอยกันเสมอมาและในการต่อไป แต่พระบาฮาอุลลาห์ได้เปิดเผยหลักธรรมต่างๆ อย่างแจ่มกระจ่างเห็นได้ชัดว่าหากว่าเราปฏิบัติตามกันเป็นสากลแล้วจะทำให้โลกเป็นเมืองสวรรค์

สัจจะเป็นของทุกคน

มีคนมากมายที่พร้อมที่จะยอมรับว่าคำสอนต่างๆ ในศาสนาบาไฮเป็นของดีงามยิ่งสำหรับประเทศอิหร่านและตะวันตก แต่มีผู้เข้าใจว่าสำหรับประเทศทั้งหลายในตะวันตกคำสอนเหล่านี้ไม่จำเป็นและไม่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ออกความเห็นเช่นนี้พระอับดุลบฮาได้ชี้แจงไว้ว่า :-

“ตามความหมายแห่งศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์สิ่งใดก็ตามที่เป็นผลดีต่อสากลแล้วสิ่งนั้นมาจากสวรรค์สิ่งใดก็ตามมาจากสวรรค์สิ่งนั้นก็เป็ผลดีต่อสากล หากว่ามันเป็นความจริงแท้มันก็เป็นประโยชน์แก่ทุกคน หากว่ามันไม่ใช่ความจริงมันก็ไม่เป็นประโยชน์แก่ใคร ดังนั้นสิ่งอันมาจากสวรรค์ซึ่งทำให้เป็นผลดีแก่สากลจึงไม่จำกัดสำหรับตะวันออกหรือตะวันตก เพราะแสงอันสุกสกาวของดวงอาทิตย์แห่งธรรมทอทอดไปทั่วทั้งตะวันออกและตะวันตกและพาให้เกิดความอบอุ่นทั้งทางเหนือและใต้ ไม่มีความแตกต่างระหว่างขั้วโลกหนึ่งกับอีกขั้วโลกหนึ่ง ในสมัยแห่งการปรากฏพระองค์ของพระคริสต์พวกโรมันและกรีกคิดว่าศาสนาของพระองค์เป็นของเฉพาะพวกยิวเท่านั้น เขาพากันเข้าใจว่าอารยธรรมที่เขามีอยู่นั้นสมบูรณ์แล้วไม่มีอะไรต้องศึกษาอีกจากคำสอนของพระคริสต์เพราะความคาดคะเนผิดๆ เช่นนี้ทำให้คนมากมายไม่ได้รับพระกรุณาจากพระองค์ เช่นเดียวกันจงทราบว่หลักธรรมของศาสนาคริสต์และพระบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์มีความละม้ายคล้ายคลึงกันและมีแนวทางเดียวกันย่อมมีความก้าวหน้าบังเกิดขึ้นทุกๆ วัน มีระยะเวลาซึ่งสถาบันของพระองค์เป็นเจ้า

นี้อยู่ในอุทรต่อมาก็อยู่ในสภาพที่เกิดใหม่และแล้วก็เป็นที่เด็กทารกแล้วจึงเป็นเด็กหนุ่มเติบโตปัญญา ใน วาระแห่งปัจจุบันได้ส่องแสงสรวด้วยความงามและทอรัศมีอันสุกปลั่ง”

“ความสุขจะมีแต่ผู้ซึ่งไขความลึกลับและไปสู่สถานที่ซึ่งกำหนดไว้ให้ท่านในโลกของผู้สำเร็จ โปธิญาณ”

พินัยกรรมสุดท้ายของพระอับดุลบาฮา

วาระใหม่

เมื่อพระอับดุลบาฮาประมุขอันเป็นที่รักยิ่งได้ล่วงลับไปแล้วศาสนบาไฮอย่างเข้าสู่วาระใหม่ใน ประวัติศาสตร์ของศาสนา วาระใหม่นี้แสดงออกซึ่งภาระใหม่นี้แสดงออกซึ่งสภาวะอันสูงกว่าในการดำรงอยู่ ขององคาพยพนั้นทำให้ศาสนานี้เจริญเติบโตและสำคัญกว่าแต่ก่อน พระอับดุลบาฮาได้สละสดีกำลังอันเลิศ ล้ำเหนือมนุษย์และความสามารถอันเป็นเอกเทศรับภาระเผยแพร่ความรักของท่านที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์ ไปทั่วทั้งตะวันออกและตะวันตก ท่านได้จัดตั้งเทียนแห่งศรัทธาในดวงวิญญาณมนุษย์นับไม่ถ้วน ท่านได้ ฝึกสอนและนำทางเขาในคุณลักษณะของการดำรงชีวิตทางธรรม เมื่อท่านได้ล่วงลับไปแล้วเวลาของ การวางรากฐานและจะจัดระเบียบแบบแผนได้มาถึงซึ่งรับกันว่าเป็นแนวทางและจุดศูนย์กลางของระบบแห่ง โลกซึ่งเป็นภาระเฉพาะของศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ที่จะต้องกระทำ พินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาเป็น เครื่องหมายอันสำคัญของการแปรเปลี่ยนประวัติศาสตร์บาไฮแบ่งแยกวาระของการเป็นทารกและขาดการ รับผิดชอบจากวาระซึ่งบาไฮศาสนิกชนจะต้องรับหน้าที่ทางธรรมของเขา โดยการขยายขอบเขตของความ สนใจแต่ในเรื่องของตนไปสู่ความเป็นเอกภาพและร่วมมือกันแห่งสังคม หลักการสามประการในแผนการจัด ระเบียบที่พระอับดุลบาฮาได้วางไว้มีดังนี้-

1. “ผู้พิทักษ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” (The Guardian of the Cause of God)
2. “พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” (The Hands of the Cause of God)
3. “ธรรมสภาท้องถิ่น ธรรมสภาแห่งชาติ และสภายุติธรรมแห่งสากล (The Spiritual Assemblies Local, National and International)

ท่านศาสนิกบาลของพระผู้เป็นเจ้า

พระอับดุลบาฮาได้แต่งตั้งหลานชายคนโต “ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ” ให้รับผิดชอบในตำแหน่ง “ท่านศาสนิกบาล” ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ คือ บุตรคนโตของ ท่านซืออาฮีเยห์ คานุม ธิดาคนโตของ พระอับดุลบาฮา บิดาของท่านโซกิ เอฟเฟนดิ คือ ท่านมีร์ซา ฮอดี ญาติผู้หนึ่งของพระบ๊อบ (แต่ไม่ใช่ญาติสายตรงจากท่านเพราะบุตรของพระบ๊อบถึงแก่กรรมเมื่อยังเยาว์วัย) เมื่อท่านโซกิ เอฟเฟนดิอายุได้ 25 ปี และกำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยบอลลิโอล ออกซ์ฟอร์ด (Balliol College, Oxford) ท่านเขาก็ได้ถึงแก่กรรม ประกาศแจ้งการแต่งตั้ง ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ได้ปรากฏในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาดังต่อไปนี้ :-

“โอ มิตรที่รักของข้าพเจ้าหลังจากผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งผู้นี้ได้จากไปแล้วภาระก็ตกอยู่กับ กิ่งก้านสาขาของพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ (นั่นก็หมายถึงเครือญาติของพระบ๊อบและพระบาฮาอูลลาห์) ผู้เป็นหลักของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ที่เป็นที่รักของความงามอันอหะหะ จงหันหน้าไปสู่โซกิ เอฟเฟนดิ ผู้ซึ่งเป็นกิ่งก้านอันอ่อนอันแตกมาจากลำต้นทั้งสองของพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ (พระบ๊อบและพระบาฮาอูลลาห์) และเป็นผลไม้อันเติบโตมาจากการรวมกันของหน่อพฤกษอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง เขาเป็นสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นกิ่งก้านที่ได้เลือกแล้ว เป็นหลักของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ซึ่งเป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้าต้องหันไปสู่ว่าเขาคือผู้ซึ่งจะให้บรรณาธิบายในพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าและต่อจากเขาก็จะต้องเป็นภาระของบุตรคนแรกที่สืบเชื้อสายโดยตรงต่อไป...

“ท่านผู้เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ตกเป็นหน้าที่ของท่านศาสนิกบาลของพระผู้เป็นเจ้าที่จะแต่งตั้งผู้ใดขึ้นเป็นผู้สืบตำแหน่งเขาขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่เพื่อว่าเมื่อเขาล่วงลับไปแล้วจะได้ไม่เกิดความขัดแย้งขึ้นภายหลัง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจะต้องประพาดตบให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสคือผู้ไม่ยึดมั่นในวัตถุทางโลกทั้งปวงต้องกอปรไปด้วยความบริสุทธิ์ต้องแสดงให้เห็นว่ามีความหวาดเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า มีความรอบรู้ปัญญาและผู้คงแก่เรียนโดยนัยนี้หากการกั้นนั้นไม่รับมรดกทางคุณธรรม (ของท่านศาสนิกบาล) หากคุณสมบัติของเขาไม่ดีพอจะเทียบกับตระกูลของเขาได้ ท่านศาสนิกบาลจะต้องเลือกกิ่งก้านอื่นสืบตำแหน่งแทน

“พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายจะต้องเลือกกันเองในระหว่างพวกเขาจำนวนเท่าที่เท่ากันซึ่งทั้งเท่าที่เท่ากันนี้ต้องทำธุรกิจอันสำคัญของผู้พิทักษ์ศาสนาในทุกโอกาส การเลือกตั้งบุคคลทั้งเท่านี้จะต้องเป็นไปโดยเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์หรือโดยเสียงส่วนใหญ่จากกลุ่มของพระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าครั้นแล้วพระหัตถ์ศาสนาทั้งเท่าที่เท่ากันนี้จะต้องเห็นด้วยกับผู้ที่ผู้พิทักษ์ศาสนา

เลือกขึ้นเป็นผู้สืบตำแหน่งโดยเอกฉันท์หรือด้วยเสียงส่วนใหญ่ การเลือกต้องใช้วิธีที่จะไม่แสดงให้เห็นว่าใครเป็นผู้เห็นชอบด้วยหรือไม่ (นั่นคือโดยการลงคะแนนลับ)”

พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า

ในชั่วชีวิตของพระบาฮาอุลลาห์พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งมิตร 4 ท่านที่คล่องงานและไว้น้ำใจเชื่อใจได้ให้เป็นผู้ช่วยอำนวยการและเสริมสร้างกิจการการเผยแพรศาสนาและตั้งตำแหน่งเขาเหล่านั้นว่า “พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า” พระอับดุลบาฮาได้แบ่งไว้ในพันธกรรมของพระองค์เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่มกรรมการประจำเพื่อที่จะรับใช้ศาสนาและช่วยเหลือท่านศาสนิกบาล พระองค์ได้เขียนไว้ว่า :-

“โอ มิตรทั้งหลายพระหัตถ์ศาสนาจะต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากท่านศาสนิกบาลแห่งพระผู้เป็นเจ้า ... สิ่งผู้ที่พระหัตถ์ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าจะต้องกระทำก็คือการแพร่สะพัดกลิ่นหอมหวานแห่งสวรรค์อบรมสั่งสอนวิญญาณแห่งมนุษย์และต้องตัดความผูกพันกับวัตถุทางโลกในโอกาสและทุกสภาวะ เขาต้องแสดงออกให้เห็นถึงความหวาดเกรงในพระผู้เป็นเจ้าในความประพฤติของเขาในจรรยา มารยาทในการกระทำและคำพูด”

“กลุ่มพระหัตถ์ศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายใต้การบัญชาของท่านศาสนิกบาลซึ่งเขาจะต้องสนับสนุนให้กลุ่มนี้ได้ใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถในการที่จะเผยแพรความหอมหวานของพระผู้เป็นเจ้าและนำทางประชากรทั่วโลก”

ระบบการปกครอง

ในศาสนาบาไฮ หลักการในการปกครองของโลกนั้นได้ร่างขึ้นไว้แล้วโดยพระบาฮาอุลลาห์ และหลักการนี้ได้รับการชี้แจงให้ละเอียดยิ่งขึ้นในสาส์นของพระอับดุลบาฮา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพันธกรรมของพระองค์

จุดประสงค์ขององค์การนี้ ก็เพื่อสร้างเอกภาพอย่างแท้จริงและถาวร ให้เกิดแก่ชนที่ต่างเชื้อชาติ ความสนใจลักษณะภาพ และต่างศาสนาที่ได้นับถือสืบต่อกันมา หากได้ศึกษาอย่างใกล้ชิดและโดยมีใจเป็นธรรมถึงด้านนี้ของศาสนาไฮ จะเห็นว่าจุดประสงค์และวิธีในการปกครองของศาสนาบาไฮนั้น ปรับให้เข้ากันอย่างเหมาะสมกับหลักเจตนารมณ์แห่งคำสั่งสอนของศาสนา มีความสัมพันธ์กันประดุจกายกับวิญญาณ ในทางลักษณะภาพ หลักการปกครองของศาสนาบาไฮ เสนอศาสตร์แห่งความร่วมมือกันในทางปฏิบัติ หลักการเหล่านี้นำศีลธรรมแบบใหม่และเป็นของสากลมาให้มนุษย์ในปัจจุบัน

ชุมชนบาไฮแตกต่างจากชุมชนอื่นๆ เพราะว่าชุมชนนี้มีรากฐานลึกและกว้างขวางพอที่จะรับผู้ใดก็ตามที่ใส่ใจ ชุมชนอื่นมีหลักการที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่คนภายนอกแม้จะไม่ใช่เพราะเจตนาแต่ก็เพราะผลของมันบังคับให้เป็นเช่นนั้น ชุมชนบาไฮไม่ปิดประตูแห่งมิตรภาพแต่ผู้ที่ใส่ใจ ในชุมชนต่างๆ มักจะแอบแฝงไว้ด้วยหลักการที่จะรับบุคคลบางคนหรือปฏิเสธบุคคลบางคน ในทางการเมืองก็ยึดอยู่กับพวกการเมืองหรืออุดมคติของพรรคในทางเศรษฐกิจก็พัวพันอยู่กับกลุ่มหนึ่งกลุ่มพัวพันอยู่กับอีกกลุ่มหนึ่ง ในทางศิลปะและวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ ผู้สนใจในสาขาวิชาหนึ่งๆ ก็รวมกลุ่มในเฉพาะแต่สาขาวิชาที่ตนสนใจ ในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังหลักการของการเลือกแคบเข้าเพียงใดก็ทำให้ชุมชนนั้นเข้มแข็งยิ่งขึ้น สภาพการณ์นี้ตรงกันข้ามกับสภาวะในศาสนาบาไฮ เหตุฉะนั้นศาสนานี้จึงเจริญเติบโตอย่างเชื่องช้าเนื่องจากจำนวนของศาสนิกชนและในการเข้ามาอยู่ในศาสนาบาไฮจำจะต้องละทิ้งการแบ่งแยกเสีย สิ่งนี้เป็นการทดลองและเป็นการลำบากในขั้นต้นเพราะว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์เราที่มักจะไม่นิยมนักใคร่สนใจในทุกคนอย่างกว้างขวางไม่มีขอบเขตจำกัด ในชุมชนบาไฮ นักวิทยาศาสตร์จะคบค้ากับคนสามัญและผู้ที่ไม่มีการศึกษา เศรษฐีจะร่วมสมาคมกับยากจนคนผิวขาวจะสมาคมกับคนผิวดำ ผู้ที่ศึกษาพบความลึกลับในศาสตร์ต่างๆ ต้องสมาคมกับผู้มีการศึกษาเพียงพินัย คริสเตียนต้องสมาคมกับพวกยิว มุสลิมสมาคมกับพวกปาร์ซี (โซโรแอสเทรียน) และร่วมกันเพิกถอนสิ่งที่ยึดถือโดยที่กักเอามาจนนานและสิทธิพิเศษเสีย

แต่สำหรับการประพัตินที่แสนยากนี้ มีผลตอบแทนอย่างน่าชื่นชม ขอให้เราจงจำไว้ว่า ศิลปะที่หันหลังให้มวลมนุษยชาติเป็นศิลปะที่ไม่มีประโยชน์ ปรักฎษาที่ก่อให้เกิดสันโดษเป็นปรักฎษาที่ขาดมโนภาพ การเมืองและศาสนาจะไม่มีผลสำเร็จหากอยู่นอกเหนือความต้องการของมนุษยชาติทั่วไป ธรรมชาติของมนุษย์ยังไม่เป็นที่กระจ่างแจ่มแจ้งเพราะเราดำรงอยู่ในสภาวะที่ผูกพันป้องกันทางจิต จรรยา อารมณ์ หรือทางสังคม และความรู้สึกในการผูกพันป้องกันก็เป็นความรู้สึกแห่งการกีดกัน แต่ความรักในพระผู้เป็นเจ้าขจัดความหวาดกลัว เมื่อความหวาดกลัวได้ขจัดออกไปแล้วพลังที่แฝงอยู่ก็ก่อรูป เมื่อนำความรักอันสู่ทางศีลธรรมนี้ไปให้กับผู้อื่นก็จะทำให้พลังนี้สูงส่งแสดงออกอย่างแน่ชัด ชุมชนบาไฮคือชุมชนที่กระบวนการนี้จะเริ่มขึ้นในยุคนี้จะเชื่องช้าบ้างในขั้นต้นแต่เมื่อพลังเข้มแข็งขึ้นจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อสมาชิกสำนึกถึงพลังที่ย้ายกลีบออกจากมาลีแห่งความเป็นเอกภาพของมวลมนุษย์...

การรับผิดชอบและดูแลเกี่ยวกับกิจการของบาไฮท้องถิ่นตกอยู่แก่คณะกรรมการของธรรมสภาท้องถิ่น คณะกรรมการนี้ (จำนวนจำกัด 9 ท่าน) ได้รับเลือกเป็นประจำปีในวันที่ 21 เมษายนวันแรกของเทศกาลเรชวานวัน (งานฉลองวันที่ระลึกของการประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์) โดยมีสมาชิกผู้ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปของชุมชน ลักษณะและหน้าที่ของคณะกรรมการพระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“เป็นหน้าที่ของบาไฮศาสนิกชนทุกๆ คนที่จะไม่กระทำการเกี่ยวกับธุรการของบาไฮโดยไม่
ปรึกษาธรรมสภาและจะต้องเชื่อฟังโดยทั้งจิตใจและวิญญาณในคำสั่งและต้องยอมรับปฏิบัติเพื่อ
ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของทุกสิ่ง ไม่เช่นนั้นแต่ละคนจะพากันประพฤติดนเป็นอิสระและโดย
ความเห็นชอบของตนความปรารถนาของตนก็จะยังความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา”

“สิ่งจำเป็นอันสูงสุดของผู้ที่มาร่วมประชุมกันก็คือมีความบริสุทธิ์ในเหตุจูงใจมีเจตนารมณ์ที่
แจ่มใสตัดขาดจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้าผูกพันอยู่กับกลิ่นหอมหวานอันสูงล้ำของพระองค์
สำรวมตนและมีความคารวะต่อผู้อื่นอันเป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า มีความอดทนและทนต่อความ
ยากลำบากและมอบกายมอบใจแด่ทางเข้าสู่พระองค์อันสูงล้ำ หากเขาได้อำนวยให้มีคุณสมบัติ
ดังกล่าวนี้ชัยชนะจะเป็นของเขาโดยได้ประทานจากอาณาจักรบาไฮอันแลไม่เห็น ในยามนี้การ
ปรึกษารือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การเชื่อฟังในสิ่งนี้เป็นของจำเป็นและจำต้องกระทำ
สมาชิกจำต้องประชุมหารือกันโดยวิธีที่จะไม่ทำให้เกิดความกินแหนงแคลงใจและการขัดแย้งกัน
การกระทำเช่นนี้จะนำไปได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกๆ คนได้แสดงความคิดเห็นและคัดค้านได้อย่างเสรี
หากจะมีใครขัดแย้งก็ต้องไม่ขัดเคืองใจกันเพราะหลังจากที่ได้หารือปัญหาอย่างเต็มที่เสียก่อนแล้วจึง
จะได้คำตอบที่จะเผยให้เห็นช่องทางที่ถูกที่ควร สัจจะจะส่องประกายออกมาได้ก็ต่อเมื่อได้นำความ
คิดเห็นต่างๆ ออกมาตีแผ่หากหลังจากที่ปรึกษารือกันจนตกลงเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์จนดีแล้วถ้า
ยังมีความแตกต่างในความคิดเห็นบังเกิดขึ้นอีกที่ประชุมธรรมสภาจะอธิษฐานและตัดสินใจอีกครั้ง
ครั้งนี้ให้ถือเสียงส่วนมากเป็นเกณฑ์และมติส่วนน้อยถือเป็นอันระงับไป”

“เงื่อนไขข้อแรกก็คือความรักใคร่และความกลมเกลียวกันอย่างแน่นแฟ้นของกรรมการ
ธรรมสภา เขาต้องไม่เห็นห่างจากกันและแสดงออกร่วมกันในความสามัคคีของพระผู้เป็นเจ้า
เพราะว่าเขาเป็นลูกคลื่นของทะเลเดียวกัน หยดน้ำของลำน้ำเดียวกันดวงดาวของฟากฟ้าเดียวกัน
ต้นไม้ของสวนเดียวกันบุปผาของอุทยานเดียวกัน หากความกลมเกลียวในความคิดและความ
สามัคคีอย่างแท้จริงไม่ปรากฏชุมชนนั้นก็ต้องแตกสลายและธรรมสภาก็จะต้องชะงักงัน”

“เงื่อนไขข้อที่สองเมื่อเขาได้มาร่วมกันแล้วจะต้องหันหน้าไปสู่อาณาจักรเบื้องบนและร้องขอ
ความช่วยเหลือจากอาณาจักรที่ทรงเกียรติ ... การปรึกษารือต้องให้เป็นไปแต่เรื่องทางธรรมใน
เรื่องเกี่ยวกับการสั่งสอนมนุษย์อบรมเด็กช่วยปลดปล่อยคนจน ช่วยเหลือผู้ยากแค้นทุกชั้นในโลก
มีความเมตตากรุณาต่อชนทั่วไปแพร่สะพัดความหอมหวานของพระผู้เป็นเจ้าและยกย่องพระวาตะ
ของพระองค์ไว้ในที่สูง หากเขาพยายามที่จะกระทำตามเงื่อนไขนี้แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ

ประทานความอารีแก่เขาทั้งหลายและธรรมสภาจะเป็นศูนย์กลางของคำอำนวยการอันสูงส่ง กองทัพของสวรรค์จะเป็นผู้ช่วยเหลือเขาและเขาก็จะได้รับเจตนารมณ์อันพร่างพรูวันแล้ววันเล่า...”

เพื่อเป็นการอธิบายถึงหัวข้อนี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ เขียนไว้ว่า :-

“บาไฮศาสนิกชนจะไม่ยื่นเสนอสิ่งใดต่อสาธารณชนจนกว่าจะได้รับการไตร่ตรองและยินยอมจากธรรมสภาท้องถิ่นที่เขาสังกัดและถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์โดยทั่วไปของศาสนาในประเทศย่อมเป็นหน้าที่ของธรรมสภาส่วนท้องถิ่นที่จะยื่นเรื่องให้ธรรมสภาแห่งชาติพิจารณาและรับรอง ธรรมสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้พิจารณาเรื่องทั้งหมดอันเกี่ยวกับกิจกรรมศาสนาตลอดจนเรื่องเฉพาะบุคคลหรือเรื่องของส่วนรวมนอกจากว่าจะเป็นเรื่องที่ต้องเสนอธรรมสภาแห่งชาติ ธรรมสภาแห่งชาติจะเป็นสถาบันสูงสุดในประเทศที่จะพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่ธรรมสภาท้องถิ่นไม่อาจแก้ไขได้ ธรรมสภาแห่งชาติจะพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับผลประโยชน์ของท้องถิ่นหรือของชาติ กิจกรรมของชาติมิใช่หมายถึงเรื่องต่างๆ ที่เป็นรูปทางการเมืองเพราะว่ามิตร์ของพระผู้เป็นเจ้าในทั่วไปถูกห้ามเด็ดขาดมิให้ยุ่งเกี่ยวกับกิจการทางการเมืองไม่ว่าจะโดยประการใดก็ตามแต่อนุญาตในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจทางธรรมของกลุ่มบาไฮศาสนิกชนในประเทศนั้น”

“อย่างไรก็ตามความกลมเกลียวอย่างเต็มที่ทั้งความร่วมมือกันของธรรมสภาส่วนท้องถิ่นต่างๆ และสมาชิกเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างธรรมสภาท้องถิ่นด้วยกันและระหว่างธรรมสภาแห่งชาติเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะสิ่งนี้เป็นเครื่องยังความสามัคคีแก่ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นกลุ่มเป็นก้อนของมิตร์ทั้งหลายทำให้ภารกิจทางธรรมของพระองค์ผู้เป็นที่รักเต็มเม็ดเต็มหน่วยรวดเร็วและไม่ผิดพลาด”

“ธรรมสภาบาไฮไม่ว่าอยู่ในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติต่างก็เป็นฐานแห่งความเข้มแข็งสภายุติธรรมแห่งสากลที่จะก่อตั้งขึ้นในอนาคต ... ยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะสิ้นสุดลงมิได้หากปราศจากการทำหน้าที่อย่างแข็งขันด้วยความสามัคคีกลมเกลียวกันของธรรมสภาบาไฮ ... จงระลึกไว้ว่าหลักการของศาสนาไม่ใช่การใช้อำนาจเผด็จการ จุดสำคัญของศาสนาอยู่ที่การมีสัมพันธภาพที่อ่อนน้อมเข้าหากันไม่ใช่ใช้อำนาจอย่างปราศจากหลักเกณฑ์แต่ต้องมีน้ำใจกว้างขวางตรงไปตรงมาและปรึกษาหารือกันด้วยไมตรีจิตเปี่ยมด้วยความรักใคร่กัน การใดก็ตามที่กระทำโดยขาดแนววิถีบาไฮโดยแท้ตามที่กล่าวมาแล้วย่อมจะไม่มีผลประโยชน์หลักการระหว่างความเมตตาปราณีกับความเป็นธรรมระหว่างอิสรภาพกับการยอมจำนนระหว่างความศักดิ์สิทธิ์แห่งสิทธิส่วนบุคคลกับการ

ยินยอมโดยสมัครใจระหว่างความระงับระไวความพินิจพิเคราะห์ความสุชุมคัมภีร์ภาพกับไมตรีจิต มิตรภาพความมีน้ำใสใจจริงและความกล้าหาญได้...”

“องค์กรที่เชื่อมและประสานธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นทุกแห่งในประเทศเข้าด้วยกันได้แก่ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยคณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งกำหนด มีการเลือกตั้ง คณะกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติในวาระการประชุมแห่งชาติประจำปี ผู้เข้าร่วมประชุมเลือกตั้ง คือผู้แทนบาไฮที่ผ่านการรับเลือกให้เป็นผู้แทนจากชุมชนบาไฮทั่วประเทศ บาไฮศาสนิกชนวัยผู้ใหญ่ (ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป) ที่แสดงตนเป็นบาไฮในชุมชนที่มีธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเป็นผู้มีสิทธิเลือกผู้แทน จากท้องถิ่นของเขา จำนวนผู้แทนที่เข้าร่วมประชุมบาไฮแห่งชาตินั้นจัดสรรให้แต่ละชุมชนโดยถือ ตามสัดส่วนความหนาแน่นของบาไฮในแต่ละชุมชน ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดิ เป็นผู้กำหนด จำนวนผู้แทนบาไฮให้แต่ละประเทศ (ปัจจุบันตกเป็นหน้าที่ของสภายุติธรรมแห่งสากล) จากนั้น ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติก็จะจัดสรรจำนวนผู้แทนบาไฮให้แก่ชุมชนแต่ละแห่งโดยถือความหนาแน่น ของบาไฮเป็นหลัก ตามปกติจะมีการประชุมบาไฮแห่งชาติในช่วงระหว่างเทศกาลเรชวาน (มีระยะเวลา 12 วันเริ่มตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน) ซึ่งเป็นวันคล้ายวันที่พระบาฮาอุลลาห์ประกาศศาสนาในสวนเร ชวานใกล้กรุงแบกแดด การรับรองผู้แทนบาไฮตกเป็นภาระของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ ธรรมสภา บาไฮแห่งชาติมีหน้าที่ต้องพิจารณาข้อเสนอแนะของผู้แทนบาไฮอย่างละเอียดรอบคอบ”

ท่านศาสนิกบาลโซกิ เอฟเฟนดิ ได้อธิบายความสัมพันธ์ที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีต่อธรรมสภา บาไฮแห่งท้องถิ่นและบาไฮศาสนิกชนในประเทศไว้ดังนี้ :-

“เกี่ยวกับการจัดตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศที่มีภาวะสงบราบรื่น ประกอบกับมีจำนวนบาไฮศาสนิกชนมากเพียงพอแล้วจะต้องทำการจัดตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนบาไฮทั้งประเทศขึ้นในทันที”

“ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นองค์กรสำหรับปรึกษาหารือหาทาง กระตุ้นเชื่อมโยงและประสานศาสนกิจของบาไฮและของธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็น หน่วยงานที่ติดต่อกับดินแดนศักดิ์สิทธิ์อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอทั้งยังทำหน้าที่วางมาตรการ อำนวยงานด้านศาสนกิจโดยทั่วไปในประเทศนั้นๆ”

“นอกเหนือจากนี้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติซึ่งจะมีชื่อเรียกตามบทบาทที่พัฒนาในวาระโอกาส ต่อไปว่า “สภายุติธรรมแห่งชาติ” (เป็นองค์กรเดียวกันกับที่พระอับดุลบาสระบุไว้ในพินัยกรรมว่า

“สภายุติธรรมระดับสอง”) จะมีหน้าที่ตามพันธกรรมซึ่งเป็นคำสั่งเสียสุดท้ายของพระอับดุลบาฮาให้มีหน้าที่ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าอันแรกนั้นก็คือจะทำหน้าที่เลือกตั้งกรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลร่วมกับธรรมสภาบาไฮแห่งชาติต่างๆ ทั่วโลก สภายุติธรรมแห่งสากลอยู่ในฐานะสภาสูงสุดมีหน้าที่แนะนำจัดวางและประสานงานศาสนกิจทั่วโลก”

“ในระหว่างที่รอการจัดตั้งสภายุติธรรมแห่งสากลจะต้องมีการเลือกตั้งธรรมสภาบาไฮแห่งชาติใหม่ทุกปี หน้าที่ของธรรมสภาบาไฮแห่งชาตินั้นหนักยิ่งดังจะเห็นได้จากภาระหน้าที่ที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติมีต่อธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นด้านการแนะแนวศาสนกิจให้บาไฮศาสนิกชนนำไปปฏิบัติ ป้องกันมิให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นแก่ศาสนาทั้งยังต้องควบคุมและอำนวยการศาสนกิจโดยทั่วไปให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นด้วย”

งานชิ้นสำคัญๆ ที่มีผลต่อศาสนาในประเทศเช่น การแปล การพิมพ์ สักการะสถาน โครงการเผยแพร่ศาสนาและงานอื่นที่มีผลต่อชุมชนซึ่งโดยลักษณะแล้วไม่ใช่งานระดับท้องถิ่นงานเหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติอย่างใกล้ชิด

เมื่อขอบข่ายของงานมีแง่มุมต่างๆ ดังที่กล่าวมานี้จึงจำเป็นที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการในลักษณะเดียวกันกับของธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่น คณะอนุกรรมการนี้ประกอบด้วยบาไฮศาสนิกชนภายในประเทศเป็นคณะบุคคลที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งขึ้น ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคณะอนุกรรมการของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติที่มีต่อธรรมสภาบาไฮแห่งชาตินั้นก็คงเหมือนกับที่คณะอนุกรรมการของธรรมสภาแห่งท้องถิ่นมีต่อธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นนั่นเอง

นอกเหนือจากนี้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติยังมีหน้าที่ชี้ขาดว่าภาระเรื่องใดบ้างที่อยู่ในระดับท้องถิ่นสมควรให้ตกอยู่ในดุลยพินิจของธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นหากเป็นเรื่องที่ควรแก่การได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษธรรมสภาบาไฮแห่งชาติก็จะรับภาระเรื่องนั้นไว้พิจารณาดำเนินการเอง

เพื่อพิทักษ์ศาสนาที่เราทั้งหลายเกิดมาบูชาอุทิศตนรับใช้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติที่ได้รับการเลือกตั้งจากผู้แทนบาไฮในที่ประชุมบาไฮแห่งชาติจึงมีภาระหน้าที่อันหนักหน่วงทางด้านขอคำแนะนำจากผู้แทนบาไฮ คำแนะนำนี้ผู้แทนบาไฮสามารถให้ได้ทั้งในฐานะเป็นความคิดเห็นส่วนตัวหรือในฐานะเป็นผู้แทน ข้อเสนอหรือข้อคิดเห็นที่ได้มานั้นธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องนำมาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติควรที่จะเปิดเผยความจริงใจให้บรรดาผู้แทนที่เลือกตนขึ้นมาได้รับทราบแผนงานความเอาใจใส่และความคาดหวังที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติกำหนดไว้ทั้งหมด พยายามหลีกเลี่ยงอย่าก่อ

บรรยากาศแห่งความเคลือบแคลงใจมีเงื่อนไขอำพรางหรือการกระทำโดยพลการ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ
ควรจะรายงานให้คณะผู้แทนได้ทราบโครงการที่จะพิจารณาปฏิบัติในปัจจุบันจากนั้นจึงนำความคิดเห็น
หรือข้อตัดสินใจของคณะผู้แทนมาพิจารณาโดยสงบด้วยสำนึกอันเปี่ยมด้วยความรับผิดชอบ ในระหว่างการ
ประชุมแห่งชาติดำเนินอยู่และหลังจากที่ผู้แทนได้แยกย้ายกลับไปแล้วธรรมสภาแห่งชาติชุดใหม่ควรจะ
แสวงหาวิถีทางปลุกฝังความเข้าใจอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนอย่าง
สม่ำเสมอ ให้ความมั่นใจกับทั้งยังต้องแสดงออกซึ่งความปรารถนาจะรับใช้ให้ความก้าวหน้าบังเกิดแก่สาธุชน
ด้วยการปฏิบัติให้เห็นเป็นประจักษ์พยานด้วย

อย่างไรก็ดี เนื่องจากมีอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียกประชุมบาไฮแห่งชาติบ่อยๆ และการประชุมแต่ละ
ครั้งใช้เวลานาน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะต้องยึดถือสิทธิในการตัดสินใจเรื่องราวที่จะมี
ผลกระทบถึงศาสนา เช่น สิทธิในการตัดสินใจว่าธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งได้ปฏิบัติศาสนกิจ
ถูกต้องตามหลักการของศาสนาที่วางไว้ซึ่งเป็นแนวเพื่อยังความเจริญก้าวหน้าหรือไม่เพียงใด เป็นต้น

เกี่ยวกับการจัดรายชื่อผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นซึ่งมีเป็นประจำทุกปี ความรับผิดชอบ
เรื่องนี้ตกอยู่กับธรรมสภาบาไฮแห่งท้องถิ่นแต่ละแห่ง ท่านศาสนิกบาลได้วางแนวเกี่ยวกับร่างระเบียบระดับ
นี้ไว้ดังนี้ :-

“ในสภาแวดล้อมในปัจจุบันกล่าวอย่างสั้นและได้เนื้อถ้อยกระทวงความได้ว่าก่อนที่จะรับว่า
บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบาไฮหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาความพร้อมของบุคคลนั้นๆ ในด้านต่างๆ
ต่อไปนี่คือ เขาผู้นั้นจะต้องยอมรับนับถือสถานะของพระบ็อบของพระบาฮาอุลลาห์และของพระอับ
ดุลบาฮาซึ่งเป็นพระผู้เป็นบาไฮศาสนิกชนตัวอย่างเป็นการยอมรับตามที่ระบุไว้ในพิธีกรรมและคำสั่ง
เสียของพระอับดุลบาฮา ประการที่สองเขาจะต้องยอมรับและศรัทธาต่อพระธรรมที่พระบ็อบพระบา
ฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาได้เขียนเป็นคำสั่งสอนไว้ ประการที่สามเขาจะต้องซื่อสัตย์และยึดถือ
คำสั่งทุกวลีที่พระอับดุลบาฮาระบุไว้ในพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด ประการที่สี่เขาจะต้องติดต่อกับ
สถาบันบาไฮด้วยความเข้าใจในระเบียบบริหารตามรูปแบบที่วางไว้ให้ในปัจจุบันนี้ เหล่านี้คือสิ่งที่
ข้าพเจ้าคิดว่าควรนำมาพิจารณาไตร่ตรองในเบื้องต้นด้วยใจที่เป็นธรรมให้แก่ก่อนที่จะตัดสินใจ
รับบุคคลนั้นเป็นบาไฮ” – จากหนังสือหลักการบริหารบาไฮ หน้า 5

พระอับดุลบาฮาได้เขียนเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรของศาสนาบาไฮไว้อีกดังนี้ :-

“มาถึงเรื่องสภายุติธรรมแห่งสากลซึ่งเป็นสภาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีโองการให้เป็นแหล่งกำเนิดแห่งคุณธรรมความดี ดำรงอยู่ในสถานะที่ปลอดจากความผิดพลาดทั้งปวง สภานี้จะต้องผ่านคะแนนเลือกตั้งซึ่งเป็นคะแนนที่ให้โดยบาไฮศาสนิกชนจากทั่วโลก กรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลต้องแสดงออกซึ่งความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าเป็นแหล่งแห่งความรู้และความเข้าใจ ต้องเชื่อมั่นในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้มีความปรารถนาดีต่อมวลมนุษยชาติ สภาที่มีคุณลักษณะดังกล่าวมาข้างต้นนี้คือสภายุติธรรมแห่งสากล ได้มาโดยผ่านการเลือกตั้งจากธรรมสภาบาไฮแห่งชาติต่างๆ ทั่วโลก” – ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจาก 56 ประเทศทั่วโลกร่วมกันประชุมเลือกตั้งกรรมการสภายุติธรรมแห่งสากลชุดแรกเมื่อปี พ.ศ.2506 (ผู้แปล)

“สอบถามข้อข้องใจต่างๆ ได้จากสภายุติธรรมแห่งสากลเพราะสถาบันสูงสุดแห่งนี้มีบัญญัติคำสั่งและกฎเกณฑ์ที่มีไว้ระบุไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ปัญหายุ่งยากต่างๆ ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไปได้โดยธรรมสภาแห่งนี้ มีท่านศาสนิกบาลเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์ประจำตลอดชีพหากท่านศาสนิกบาลไม่สามารถไปร่วมให้คำปรึกษาหารือในวาระการประชุมของสภายุติธรรมแห่งสากลได้ท่านจะแต่งตั้งให้มีผู้แทนไปร่วมประชุมด้วยเป็นคราวๆ ไป ... สภายุติธรรมแห่งสากลทำหน้าที่ออกกฎหมายส่วนรัฐบาลทำหน้าที่ให้กฎหมายนั้นมีผลบังคับใช้กับราษฎร สถาบันที่บัญญัติกฎหมายจะต้องส่งเสริมสถาบันที่ทำหน้าที่บริหารในขณะเดียวกันสถาบันที่บริหารก็ต้องอนุเคราะห์ช่วยเหลือสภานิติบัญญัติด้วย ด้วยวิธีนี้จึงจะบังเกิดความสามัคคีร่วมแรงกันระหว่างอำนาจทั้งสองพื้นฐานของความเป็นธรรมและความยุติธรรมจึงจะมั่นคงแข็งแรงยังให้ความสงบสุขบังเกิดแก่มนุษยชาติในทุกภาคพื้นของโลกเปรียบประดุจดังได้สถิตในสถานพินามแนน”

“ศาสนิกชนทุกคนจะต้องยึดถือพระมหาคัมภีร์ (อัครดัส) หากหาคำตอบจากพระคัมภีร์ไม่ได้ ต้องสอบไปยังสภายุติธรรมแห่งสากลแนวคำตอบจากสภายุติธรรมแห่งสากลไม่ว่าจะได้มาจากการลงมติเป็นเอกฉันท์หรือโดยคะแนนเสียงข้างมากก็ถือว่าเป็นความจริงเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเองทีเดียว ใครก็ตามที่ดิ่งตันหันเหไปจากแนวทางที่วางไว้จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ก่อความแตกแยกแสดงเจตนามุ่งร้ายและได้หันหลังให้กับพระกติกายของพระผู้เป็นเจ้า” – จากหนังสือพินัยกรรมและคำสั่งเสียของพระอับดุลบาฮา จากหน้า 15, 16, 17, 18

แม้กระทั่งในปัจจุบันบาไฮศาสนิกชนทั่วโลกก็ยังคงติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอทั้งด้านจุดหมายและการเยี่ยมเยียนกันเป็นการส่วนตัว สัมพันธภาพอันดีระหว่างมนุษยชาติที่แตกต่างกันทั้งด้านเชื้อชาติผิวพรรณ ศาสนาและขนบธรรมเนียมนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ที่ยืนยันให้เห็นว่าอคติและความฝังใจในอดีตที่

แบ่งแยกมนุษย์ออกจากกันนั้นได้ถึงแก่กาลสิ้นสุดแล้วด้วยอำนาจแห่งสามัคคีธรรมที่พระบาฮาอุลลาห์ทรง
อบรมสั่งสอนพวกเราไว้

โลกในระบบใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดิ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการนำระเบียบใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์
มาประยุกต์ใช้กับโลกนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2472 เป็นต้นมา ท่านได้แจกแจงอธิบายให้ชุมชนบาไฮ
เข้าใจดังมีสาระสำคัญสรุปได้ย่อๆ ดังนี้ :-

“ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ศาสนิกชนซึ่งตั้งมั่นอยู่ในศาสนาบาไฮจงอย่าได้นำพากับทัศนคติความ
เข้าใจและแบบอย่างสมัยนิยมยุคปัจจุบันที่ผันแปรไปอย่างรวดเร็ว นับย้อนไปในอดีตเราไม่เคย
คาดคิดกันมาก่อนเลยว่าอารยธรรมยุคปัจจุบันซึ่งก่อปรด้วยหลักทฤษฎีและสถาบันที่กำลังคลอน
แคลนใกล้เสื่อมสลายลงนี้จะมีลักษณะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงเมื่อเทียบกับสถาบันที่พระผู้เป็นเจ้า
ทรงสถาปนาไว้แทนที่บนซากปรักหักพังนี้...”

“ทั้งนี้เพราะพระบาฮาอุลลาห์...ไม่เพียงแต่จะยอมจิตใจมนุษย์ให้ฟื้นคืนชีพครั้งใหม่ พระองค์
ไม่เพียงแต่จะวางหลักเกณฑ์สากลบางข้อหรือแสดงจริยธรรมซึ่งทรงพละนุภาพสอดคล้องตามหลัก
เหตุผลสามารถนำไปใช้ปฏิบัติโดยทั่วไป แต่เพียงแค่นั้นก็หาไม่หากพระองค์และพระอับดุลบาฮาผู้
เป็นบุตรชายยังได้ร่างหลักศีลธรรมสถาปนาสถาบันวางมาตรการเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจที่พ้องกับ
หลักเหตุผลและความเป็นธรรม ไม่เคยปรากฏว่าศาสนาอื่นๆ ในอดีตได้จัดวางระเบียบไว้อย่าง
ชัดเจนเช่นนี้มาก่อน ระเบียบแบบแผนนี้กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับสังคมแผนใหม่ในอนาคตเป็นเครื่องมือ
สำหรับสถาปนาสันติภาพระดับโลก เป็นมาตรการสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่โลกเป็นสัญญาณ
ประกาศศักราชการปกครองอันเที่ยงธรรมและยุติธรรมบนพื้นโลก...”

“ศาสนิกษ์ของพระบาฮาอุลลาห์ทั่วทุกมุมโลกอาศัยกฎระเบียบปฏิบัติ หลักการ สถาบันของ
ศาสนาตลอดจนคำแนะนำที่ระบุไว้อย่างชัดเจนนี้มาใช้กับงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ แนวธรรมและองค์กร
ดังกล่าวคือที่มาของพลังแห่งความเป็นเอกภาพทางความเชื่อถือ ศาสนาบาไฮเป็นศาสนาที่
สมเหตุสมผลในแง่ที่ว่าไม่ทำลายหรือดูถูกศาสนาต่างๆ ในอดีต คำสอนของศาสนาบาไฮสืบต่อเนื่อง
ผนวกและเสริมเพิ่มเติมคำสอนของศาสนาทั้งหลายในอดีตให้สมบูรณ์...”

“แม้ว่าศาสนาบาไฮในขณะนี้จะต้องอ่อนกำลังในสายตาของคนทั่วไปและมักเป็นที่เข้าใจผิดว่าเป็นสาขาของศาสนาอิสลามหรือมิฉะนั้นก็ถูกดูหมิ่นว่าเป็นลัทธิหนึ่งในจำนวนลัทธิที่ไม่ค่อยมีใครรู้จักอันมีอยู่มากมายในตะวันตก ขณะนี้ดวงมณีแห่งศาสนานี้มีสถานะเปรียบประดุจดังกำลังอยู่ในครรภ์จะต้องค่อยเติบโตเป็นลำดับภายในเปลือกแห่งพระบัญญัติของพระองค์และจะต้องเจริญก้าวหน้าต่อไปโดยไม่แบ่งแยกไม่เสื่อมสลายจนกว่าจะโอบอุ้มมนุษยชาติไว้ทั้งหมด มีแต่ศาสนิกชนที่เกิดทุนสถานะอันสูงส่งของพระบาฮาอุลลาห์มีจิตใจที่ได้สัมผัสกับความรักของพระองค์และได้ชื่นชมถึงผลงานภาพแห่งพระจิตของพระองค์แล้วเท่านั้นที่น้อมจิตสรรเสริญคุณค่าแห่งระบบเศรษฐกิจอันทรงความเป็นธรรมซึ่งเป็นของขวัญซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่มนุษย์...” – วันที่ 21 มีนาคม 2473 (ค.ศ.1930)

จำเป็นที่มนุษย์ซึ่งกำลังมีเรื่องกังวลรบกวนรอบด้านจะต้องเพียรพยายามให้ได้มาซึ่งจุดหมายปลายทางแห่งระเบียบโลกในระบบใหม่ที่กล่าวมานี้ เพราะระเบียบดังกล่าวจัดวางไว้โดยพระศาสดามีขอบข่ายครอบคลุมมนุษยชาติทั้งปวงมีหลักเกณฑ์อันทรงความเที่ยงธรรมเป็นแนวธรรมที่ท้าทายให้ปฏิบัติ...

...น่าเป็นห่วงที่รัฐบุรุษที่อยู่ในแนวหน้าสถาบันบริหารงานเพื่อมนุษย์กำลังปรับปรุงระเบียบการบริหารชาติโดยมิได้คำนึงถึงสภาวะการณ์ของยุคที่เปลี่ยนไปแล้วหากยังเพียรพยายามนำหลักการสมัยโบราณในยุคที่แต่ละชาติยังแยกกันอยู่มาใช้ในยุคปัจจุบัน เรามีทางเลือกอยู่เพียงสองทางคือหากโลกเราจะไม่สามารถยืนยงอยู่ต่อไปด้วยความสามัคคีที่ผืนกรวมกำลังกันตามที่พระบาฮาอุลลาห์เฝ้าไว้แล้วโลกทั้งโลกก็ต้องทลายลงในที่สุด ในช่วงวิกฤตแห่งอารยธรรมอันจะถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์นี้จำเป็นที่ผู้นำของทุกประเทศไม่ว่าจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กอยู่ในทิศตะวันออกหรือตกไม่ว่าจะเป็นประเทศผู้พิชิตหรือผู้ปราชัยจะต้องรับฟังพระสุรเสียงของพระบาฮาอุลลาห์จากนั้นต้องชื่นชมเห็นว่าโลกเรานี้จะดำรงอยู่ได้ต้องอาศัยความเป็นปึกแผ่นอันเดียวกันจะต้องตระหนักในความจำเป็นที่พระบาฮาอุลลาห์ได้ตั้งเงื่อนไขให้ศาสนิกชนมีความจงรักภักดีต่อศาสนาของพระองค์ ขอให้ประเทศชาติเหล่านั้นจงพร้อมใจกันนำวิธีเยี่ยงยาที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงกำหนดไว้มาใช้รักษามนุษยชาติที่กำลังเจ็บไข้โดยทั่วกัน ขอให้ปวงประชาชาติทั้งหลายจงละทิ้งความคิดเก่าๆ และอคติทางด้านชาตินิยม จงใส่ใจตรึงตรองคำแนะนำอันเลิศของพระอับดุลบาฮา (กล่าวเมื่อ พ.ศ.2455) ผู้ซึ่งเป็นบาไฮศาสนิกชนตัวอย่างได้ตอบข้อข้องใจให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาที่ถามว่าเขาจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ปวงประชาชาติของเขาได้ด้วยวิธีใด พระอับดุลบาฮาตอบว่า :-

“ในฐานะที่ท่านเป็นพลโลกคนหนึ่งถ้าท่านเพียรพยายามอย่างเต็มความสามารถในการช่วยนำหลักการที่รัฐบาลกำลังใช้อยู่กับสหพันธ์รัฐไปใช้กับปวงประชาในประเทศต่างๆ ที่ประเทศของท่านมีสัมพันธภาพอยู่ทำได้เพียงแค่นี้ท่านก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติของท่านแล้ว”

รูปแบบของสหพันธ์รัฐระดับโลกจะค่อยปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ผลประโยชน์ที่ทุกประเทศจะได้จากระบบของโลกในยุคใหม่นี้ก็คือผู้ที่อ้างสิทธิในการเปิดฉากทำสงคราม การเก็บภาษีตามอำเภอใจ การสะสมอาวุธ ก็จะค่อยๆ เจียบเสียงเรียกร้องไปเอง อาวุธยุทโธปกรณ์จะถูกจำกัดจำนวนลงจนถึงระดับเพียงพอสำหรับใช้รักษาระเบียบและความสุขสงบในราชอาณาจักรเท่านั้น ประเทศในภาคีจะต้องยอมยกให้ระเบียบการบริหารโดยองค์กรนานาชาติเป็นอำนาจเด็ดขาดสูงสุดมีผลบังคับใช้กับประเทศในเครือภาคีที่ฝ่าฝืนละเมิดกฎบัตรของสหพันธ์ สหพันธ์นี้บริหารงานในรูปของรัฐสภาแห่งโลกประกอบด้วยสมาชิกที่ผ่านการเลือกตั้งจากประเทศในภาคีที่รัฐบาลประเทศสมาชิคนั้นๆ อนุมัติเห็นชอบผลการเลือกตั้งที่บุคคลในประเทศของตนผ่านการรับเลือกให้ที่นั่งในรัฐสภาแห่งโลก คำพิพากษาใดๆ ก็ตามที่มาจากศาลแห่งนี้จะมีผลบังคับใช้กับทุกฝ่าย แม้กระทั่งกับคู่กรณีที่ไม่เต็มใจเสนอเรื่องขอให้พิจารณา สภาพความเป็นอยู่ของคนในลักษณะที่เลื่อมล้ำกันด้วยข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจจะหมดไปอย่างสิ้นเชิง เศรษฐกิจจะอยู่ในระบบที่เงินทุนต้องผูกพันพึ่งพาอาศัยแรงงานตลอดไป เสียงขอร้องยุติความมัวเมาในศาสนาและการทะเลาะวิวาทบาดหมางจะสงบเงียบ เพลงแห่งความเป็นปึกแผ่นกันทางด้านเชื้อชาติจะดัง بلندในที่สุด กฎหมายในสังคมรูปแบบใหม่จะมีเพียงฉบับเดียว มีสถานะบัญญัติซึ่งประกอบด้วยตัวแทนสหพันธ์ประชุมร่วมพิจารณาร่างเพื่อให้กองปราบปรามของประเทศในเครือสมาชิกเข้าแทรกแซงบังคับใช้บทลงโทษประเทศคู่กรณีที่จะเมิดทำผิดได้ทุกขณะและประการสุดท้ายก็สังคมชุมชนแห่งโลกซึ่งแต่ก่อนตั้งบนฐานแห่งนโยบายที่ไม่แน่นอนถืออำนาจตามอำเภอใจหรือเป็นมหาอำนาจทางกองกำลังทหารก็จะค่อยๆ เปลี่ยนทัศนคติไปยึดถือความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนคือพลโลกที่ต่างต้องพึ่งพาอาศัยกัน เหล่านี้คือแนวระเบียบโลกในระบบของพระบาฮาอุลลาห์ที่สามารถนำมากล่าวได้อย่างกว้างๆ และเมื่อวาระนั้นมาถึงทุกคนก็จะได้ประจักษ์ว่าระเบียบโลกในระบบนี้เปรียบประดุจเป็นดอกผลที่สามารถนำมาใช้อย่างเหมาะสมเจาะกับยุคสมัยที่ค่อยๆ ผ่านผ่านเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นอารยะอย่างแท้จริง

“จงอย่าหวาดหวั่นกลางแคลงใจในกฎระเบียบที่วางไว้โดยพระบาฮาอุลลาห์ กฎเกณฑ์เหล่านี้นอกจากจะไม่ลบล้างโครงสร้างที่สังคมต้องอิงอยู่แล้วยังเป็นแนวทางที่ขยายรากฐาน หล่อหลอมสถาบันของสังคมให้เป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องเหมาะสมเจาะกับสภาพของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ระเบียบโลกใหม่นี้ไม่ขัดต่อความสวาวีภักดีที่ประชาชนมีต่อพระเจ้าแผ่นดิน ไม่บ่อนทำลายความซื่อสัตย์จงรักภักดี ไม่ดับเพลิง

แห่งความรักชาติอันถือเป็นปกติวิสัยที่เราทุกคนเข้าใจ ไม่ไค่นลัทธิระบบประเทศเอกราชซึ่งถือว่ามี
ความสำคัญ ระเบียบโลกในระบบใหม่นี้ไม่มองข้ามหลักจรรยาของประชาชาติต่างๆ ที่ย่อมแตกต่างกันไป
ตามอิทธิพลของดินฟ้าอากาศ ประวัติความเป็นมา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด ลักษณะนิสัย
ตรงกันข้ามระเบียบใหม่นี้ยังเรียกร้องให้มีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อกันอย่างกว้างขวางขึ้นเป็นความ
ปรารถนาของมหาชนซึ่งมีขอบเขตกว้างไกลกว่าที่มนุษย์รุ่นก่อนได้นึกฝันไว้”

“พระบาฮาอุลลาห์ทรงคัดค้านการมีนิสัยใจคอคับแคบเอาตัวรอดเพียงลำพังและการตั้งข้อรังเกียจกัน
ถ้าพูดถึงด้านกำหนดอันชอบธรรมแล้ว กล่าวได้ว่าทฤษฎีทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองนั้นร่างขึ้นเพื่อ
พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งมวลโดยแท้มิใช่เป็นการนำมนุษย์มาทำลายเพื่อธำรงไว้ซึ่งกฎ
หรือลัทธิความเชื่อใดๆ ทั้งสิ้น หลักธรรมเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติอันเป็นแกนกลาง
ซึ่งพระธรรมทุกบททุกข้อของพระบาฮาอุลลาห์จะต้องโยงมาถึงนั้นมีมิใช่เป็นเพียงแต่คำพูดที่ปราศจากสาระ
มิใช่เป็นการแสดงออกซึ่งความหวังอย่างใจบุญและเลื่อนลอย...แต่ยังมีความหมายลึกซึ้งในทางปฏิบัติ ยิ่งไป
กว่านั้นกล่าวคือเป็นโครงการที่ยิ่งใหญ่กว่าโครงการซึ่งพระศาสดาทั้งหลายในอดีตได้ทรงเคยบัญชาไว้
นอกจากจะสามารถนำมาถือปฏิบัติกับเอกบุคคลได้แล้วยังเป็นคุณลักษณะเบื้องต้นมูลฐานแห่งสายสัมพันธ์ซึ่ง
ประสานประชาชาติเข้ากันไว้ประดุจเป็นสังคมมนุษย์ซึ่งอยู่ในครอบครัวเดียวกัน...”

“หลักธรรมเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติยังผลให้วิวัฒนาการของมนุษย์สำเร็จลง
ด้วยความสมบูรณ์เพียบพร้อม”

“อนิจจาความพินาศที่บังเกิดขึ้นแก่โลกซึ่งเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีความคิดหาทางแก้ไขตามแนว
ระเบียบใหม่ก็กำลังอุบัติให้เห็นมากขึ้นทุกวัน ไม่มีมาตรการอื่นใดอีกนอกเสียจากว่ามนุษยชาติจะต้องผ่าน
การถูกทดสอบอย่างแสนสาหัสจนกระทั่งความคิดเห็นถูกชำระอย่างบริสุทธิ์อยู่ในสภาพพร้อมสำหรับสิ่ง
ใหม่ๆ จากนั้นผู้นำในยุคใหม่จึงจะได้รับการปลุกฝังสำนึกแห่งความรับผิดชอบที่มีต่อนโยบายตามระเบียบ
ใหม่ๆ เหล่านี้...แล้วจึงเริ่มดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น...ในอดีตที่ผ่านมาพระอับดุลบาฮาเองมิใช่หรือที่บอก
กล่าวกับพวกเราไว้อย่างตรงไปตรงมาว่า “สงครามที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้านั้นจะทวีความรุนแรงมากขึ้น
กว่าที่แล้วๆ มา” – วันที่ 28 พฤศจิกายน 2474

“เมื่อโครงร่างและองค์กรสถาบันโลกในระดับใหม่นี้เริ่มทำงานอย่างแข็งขันและมี
ประสิทธิภาพ โลกในระบบใหม่ก็จะพิสูจน์ให้เห็นผลสมตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ทั้งยังจะสำแดงให้

มนุษย์ตระหนักในสัจธรรมของระเบียบว่าระเบียบนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นหัวใจของแผนงานโลกยุคใหม่เท่านั้นหากไม่หากยังถูกกำหนดไว้ใช้กับมนุษยชาติอย่างเต็มที่ตลอดไปด้วย”

“ศาสนานี้สัมฤทธิ์ผลในการสถาปนาโครงสร้างระเบียบสังคมซึ่งสมควรที่บุคคลซึ่งกำลังสับสนกับความหายนะและความตกต่ำแหลกสลายจะหันหน้าเข้าหาปรากฏการณ์มั่นคงปลอดภัยที่คุ้มครองโลกนี้และนำไปศึกษาวินิจฉัยให้ดีกว่าก่อนที่จะสายเกินไป”

“หากปรากฏการณ์ที่ต้องอุบัติในเบื้องปฐมของเครือข่ายเทคโนโลยีที่พาไฮดรอลิกโลกนี้มิได้ถูกเกณฑ์กำหนดให้เป็นเครื่องแสดงออกซึ่งอำนาจของอะไร เพื่ออธิบายให้ชัดเจนขอหยิบยกพระธรรมวาทะของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ดังนี้ “ดุลย์ของโลกเสียไปแล้วด้วยอิทธิพลอันสะท้อนของระเบียบใหม่อันยิ่งใหญ่ของโลก การทำงานของระบบซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอันน่าพิศวงนี้ได้พลิกแบบแผนชีวิตของมนุษย์ให้เปลี่ยนไปในลักษณะซึ่งไม่เคยปรากฏต่อสายตาของมนุษย์มาก่อน...”

“ประเทศในเครือสหประชาชาติซึ่งจะอยู่ในกรอบระเบียบการบริหารอันมีขอบข่ายครอบคลุมกว้างขวางทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัตินี้ไม่เพียงแต่จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเมื่อเทียบกับลักษณะสถาบันทางการเมืองในยุคที่ผ่านมามากยังมีระบบการบริหารงานเหนือกว่าของสถาบันศาสนาต่างๆ ในอดีต ระบบการปกครองต่างๆ ไม่ว่าจะอยู่ในระบอบประชาธิปไตย เอกาธิปไตยหรือเผด็จการ สมบูรณาญาสิทธิราชหรือสาธารณรัฐเจ้าขุนมูลนายหรือในระบบศาสนจักร ไม่ว่าจะอยู่ในรูประบอบการปกครองของชุมชนเขมรหรือองค์การที่ปกครองโดยถือคำตัดสินอาญาวิธแห่งคริสต์จักร ระบบโตะอิหม่ามหรือระบบการปกครองโดยถือพระเจ้าแผ่นดินเป็นหัวหน้าศาสนาของพระโมฮัมหมัดเหล่านี้ไม่มีสักระบบเดียวที่สอดคล้องต้องกับระบบการบริหารซึ่งพระหัตถ์แห่งอัจฉริยะของพระเจ้าทรงเป็นยอดแห่งสถาปนิกได้วางไว้”

“ในขณะที่ระบบนี้ยังอยู่ในระยะเริ่มเป็นรูปเป็นร่างอยู่ ขอใคร่อย่าได้ลบหลู่ความสำคัญหรือแปลเจตนาธรรมณ์ให้ผิดไปเสียจากความเป็นจริง ฐานซึ่งเป็นที่สถิตของระบบการบริหารนี้คือจุดมุ่งหมายที่หักล้างมิได้เป็นที่มาแห่งแรงดลบันดาลใจที่เปรียบประดุจดั่งมาจากพระบาฮาอุลลาห์เองทีเดียว จุดมุ่งหมายสำคัญแห่งการสร้างฐานนี้ตามที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงย้ำไว้นั้นก็เพื่อใช้รองรับระบบการบริหารโลก วิธีการหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้อบรมนั้นมีได้วางไว้ให้แต่เฉพาะคนในโลกซีกตะวันออกหรือตะวันตกมิได้ให้เฉพาะคนยิวหรือคริสต์ศาสนิกชน มิได้เลือกให้แต่เฉพาะคนมั่งมีหรือ

คนจนผิวขาวหรือผิวเหลือง คำขวัญของศาสนานี้ได้แก่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ
ธงชัยก็คือ “สันติภาพในระดับกว้างขวางทั่วโลก” – 8 กุมภาพันธ์ 2477

“ปรากฏการณ์แห่งความแข็งแกร่งที่ทวีความสำคัญไปกับความเจริญทางด้านระบบบริหารศาสนาของพระ
ผู้เป็นเจ้าเมื่อเทียบกับพลังแห่งความแตกแยกซึ่งทำลายสายใยแห่งสังคมที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนนี้มีข้อแตกต่างกัน
อย่างเห็นได้ชัดแจ้ง เครื่องหมายและสัญญาณที่ปรากฏทั้งภายในและภายนอกชุมชนบาไอนั้นชี้ให้เห็น
ความจำเป็นที่ระเบียบของโลกต้องถือกำเนิดขึ้นมา เป็นการสถาปนาระบบซึ่งจะเป็นจุดเด่นในยุคทองแห่ง
ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า เครื่องหมายและสัญญาณเหล่านี้กำลังปรากฏทวีมากขึ้นทุก ๆ วัน”

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงประกาศด้วยพระวาทะของพระองค์เองว่า :- “ในไม่ช้าระเบียบที่โลกใช้อยู่ใน
ปัจจุบันจะลบล้างไปมีระเบียบใหม่มาแทนที่”

“ปรากฏการณ์แห่งการสถาปนาศาสนาที่เผยโดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชจะเป็นที่เข้าใจกันโดย
ทั่วกันว่าเป็นสัญญาณที่บ่งบอกว่ายุคที่มนุษยชาติจะไม่ถือเอาถือเรานั้นได้มาถึงแล้ว ไม่ควรเข้าใจว่า
ศาสนานี้อุบัติขึ้นเพียงเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมของคนในยุคที่เปลี่ยนไปหรือเป็นแค่การวิวัฒนาการของศาสนาสู่อีก
อีกระดับหนึ่งหรือเป็นเพียงอุปการะที่สัมฤทธิ์ผลตามคำทำนายของศาสนาต่าง ๆ ในอดีตเท่านั้นก็หา
ไม่ ศาสนานี้ได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อให้เป็นที่สังเกตว่ามนุษยโดยส่วนรวมในโลกนี้วิวัฒนาการ
เปลี่ยนแปลงไปอย่างใหญ่หลวงจนถึงระดับสูงสุดในบัดนี้แล้ว ในสภาพของโลกเท่าที่เป็นอยู่
การเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่ขยายตัวสู่ระดับนานาชาติก็ดีหรือที่ประชาชาติมีสำนักแห่งการได้เป็น
พลเมืองของโลกร่วมกัน หรือการกำเนิดแห่งอารยธรรมและวัฒนธรรมยุคใหม่ก็ดีขอให้เข้าใจว่า
ปรากฏการณ์เหล่านี้เป็นเพียงวิวัฒนาการระดับสูงสุดเท่าที่สถาบันสังคมของมนุษย์สามารถพัฒนา
ได้ ความเจริญเหล่านี้เมื่อมาประมวลกันแล้วก็จะอำนวยผลให้มนุษยแต่ละคนสามารถพัฒนาเจริญ
ต่อไปโดยไม่หยุดยั้งได้อย่างแน่นอน”

“โครงการแห่งความสามัคคีระหว่างมนุษยชาติที่วางไว้โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ถึงการสถาปนาสมพันธรัฐซึ่งจะเป็นศูนย์ประสานสามัคคีอันเป็นปีกแผ่นถาวรระหว่างประเทศ ชาติ
ศาสนาและชนชั้นต่าง ๆ เอกราช สิทธิ ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของแต่ละประเทศจะได้รับการ
การคุ้มครองป้องกันอย่างรัดกุมที่สุด สมพันธรัฐในเค้าโครงที่เราพอจะเห็นได้นั้นประกอบด้วยสภา
นิติบัญญัติซึ่งมีมติกรจากทั่วโลกร่วมกันทำหน้าที่ควบคุมทรัพยากรของประเทศในสมพันธ สภา
นี้จะร่างกฎหมายที่อำนวยผลให้ชีวิตประจำวันของคนดำเนินไปอย่างราบรื่นใช้สนองความต้องการ

และปรับความสัมพันธ์ของคนระหว่างเชื้อชาติต่างๆ คณะกรรมการบริหารแห่งโลกซึ่งหนุนโดยกองกำลังนานาชาติจะนำกฎหมายที่ผ่านสภานิติบัญญัตินี้แล้วมาใช้และจะทำหน้าที่ชี้แจงไว้ซึ่งสันติภาพของประเทศในภาคีสมาพันธ์ จะมีศาลโลกซึ่งทำหน้าที่วินิจฉัยและออกคำตัดสินกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยต่างๆ ในโลกระบบนั้น วิทยาการทางด้านการสื่อสารระยะไกลแบบครอบคลุมจักรวาลจะถูกประดิษฐ์ขึ้นมาใช้เป็นระบบการสื่อสารที่ปลอดจากการถูกขัดขวางหรือถูกควบคุมโดยประเทศใดๆ ทั้งสิ้น การสื่อสารในยุคนั้นจะมีสมรรถนะทางด้านความสม่ำเสมอรวดเร็วและจับปล้นศูนย์กลางแห่งโลกจะเป็นใจกลางแห่งอารยธรรมเป็นจุดที่พลังทิศทางแห่งชีวิตซึ่งพุ่งไปในทิศทางเดียวกันมาบรรจบพบกันและจากจุดศูนย์กลางแห่งนี้เองพลังอันทรงอิทธิพลก็จะแผ่รัศมีออกไปอย่างกว้างใหญ่ไพศาล ส่วนภาษากลางของโลกนั้นถ้าหากไม่มีการคิดประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ก็จะต้องเลือกหนึ่งในจำนวนภาษาที่มีอยู่มาใช้สอนในโรงเรียนในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ให้ใช้เป็นภาษาที่สองรองจากภาษาท้องถิ่น ส่วนทางด้านตัวอักษร วรรณกรรม เงินตราที่ใช้หมุนเวียนจะอยู่ในสกุลเดียวกัน ส่วนมาตรการเกี่ยวกับน้ำหนัก ระบบการ ชั่ง ตวง วัด เหล่านี้จะถูกทอนความยุ่งยากสับสนลงให้อยู่ในระดับที่สะดวกและง่ายต่อการที่ประชาชาติทั่วโลกจะใช้ด้วยความเข้าใจ เมื่อสังคมของโลกอยู่ในสภาพนี้ศาสนาและวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นแรงพลังสำคัญของชีวิตมนุษย์ก็จะสิ้นความขัดแย้งกันจะเสริมส่งซึ่งกันและกันและจะเจริญควบคู่กันไป ด้านหนังสือพิมพ์ก็จะมีสิทธิมีเสียงอย่างเต็มที่ในการเสนอบทความในแง่มุมและทัศนะต่างๆ แก่มวลชน จะไม่มีการใช้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือประทุษร้ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ของส่วนตนหรือส่วนรวมอีกต่อไปแต่จะใช้ในช่องทางที่เป็นปากเสียงแก่รัฐบาลและประชาชน ทรัพยากรของโลกจะถูกรวบรวมเข้าไว้ด้วยกันวัตถุดิบถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ที่มีการประสานงานและการพัฒนาทางด้านการตลาดส่วนการจัดจำหน่ายนั้นจะจัดในลักษณะที่เป็นไปอย่างทั่วถึงเสมอ

“การชิงดี ความเกลียดชังและเล่ห์กระเท่ห์ที่ชาติต่างๆ เคยมีต่อกันนั้นจะยุติลง อคติและการตั้งตนเป็นศัตรูต่อกันก็จะแปรเป็นความรักใคร่ ความเข้าใจและความร่วมมือกันในระหว่างมนุษยชาติ การต่อสู้กันโดยยกเหตุผลเพื่อศาสนาจะไม่มีอีกต่อไป อุปสรรคและข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจจะสิ้นสุดลง ช่องว่างระหว่างชนชั้น ความยากจนแบบสิ้นเนื้อประดาตัวกับการสร้างสมความมั่งมีจะหมดสิ้นไป พลังงานอันมหาศาลที่ล่มจมไปกับการทำสงครามหรือที่สูญเสียไปกับระบบเศรษฐกิจและการเมืองจะกลับถูกนำมาใช้จนถึงระดับที่ทำให้เกิดผลดีในด้านต่างๆ ต่อไปนี้การประดิษฐ์คิดค้นและการพัฒนาทางด้านวิทยาการแผ่ใหม่ขยายตัวกว้างออกไป ผลผลิตเพิ่มขึ้น โรคภัยไข้เจ็บทุเลาเบา

บางหายมลายไป มีการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นมาตรฐานและการรักษาสุขภาพสูงขึ้น ปัญหาของมนุษย์หลักแหลมและได้รับการกลั่นกรองมากขึ้น มีการนำทรัพยากรที่ยังไม่ได้ใช้หรือที่ปัจจุบันยังคาดคิดไม่ถึงว่าจะมีมาให้ใช้เป็นประโยชน์ ชีวิตของมนุษย์ยืนยาวมากขึ้น นอกเหนือจากนี้ ยังมีการสร้างเสริมเพิ่มเติมองค์กรซึ่งจะช่วยกระตุ้นสติปัญญาศีลธรรมและจริยธรรมของมนุษยชาติ ทั้งหมดด้วย”

จุดมุ่งหมายที่มนุษย์มุ่งจะได้รับจากแรงกระตุ้นแห่งพลังกระแสน้ำซึ่งพัดพาพวกเขาไปในทิศทางเดียวกันนั้นได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ “การได้มีชีวิตอยู่ในโลกระบบสมพันธ์ซึ่งเป็นยุคที่องค์กรของโลกมีอำนาจเด็ดขาดในการจัดการกับทรัพยากรอันมีค่ามหาศาลเกินคาด อุดมคติของโลกฝ่ายตะวันออกและตะวันตกจะผสมกลมกลืนรวมเป็นทัศนะใหม่เป็นโลกซึ่งปลอดจากเสียงสาปแช่งจากสงครามและความทุกข์ยาก พร้อมทั้งจะใช้ประโยชน์จากแหล่งที่ให้กำเนิดพลังงานทุกรูปแบบที่ค้นหาได้จากผืนพิภพนี้ ในยุคนั้นแสนยานุภาพจะเป็นหาสรบใช้ความเป็นธรรม เป็นยุคที่ชีพมนุษย์จะยืนยงอยู่ได้ด้วยการเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน ด้วยการพร้อมใจกันพลีความจงรักภักดีให้แก่พระธรรมเล่มเดียวกัน”

“มนุษยชาติทั้งหลายกำลังคร่ำครวญกำลังรอนน้าพวกเขาไปสู่ความสามัคคีสู่การสิ้นสุดลงซึ่งการสละชีพซึ่งพวกเขาได้พลีกันตลอดมาในยุคอันยาวนาน กระนั้นกิตติโลกก็ยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับแสงสว่างและความรอบรู้ของพระผู้ทรงอำนาจสูงส่ง โดยหาคิดไม่ว่าแสงสว่างและความรู้นั้นจะเป็นแนวทางแก้ไขความยุ่งยากสามารถปัดเป่าความหายนะที่กำลังประทุขึ้นมารุมล้อมตนได้...”

“ความสามัคคีระหว่างมนุษยชาติคือเครื่องหมายประทับตรายุคที่สังคมมนุษย์กำลังย่างเข้าไปสู่โลกเราประสบความสำเร็จทางด้านการพยายามสถาปนาเอกภาพในระดับครอบครัว เผ่าพันธุ์ มลรัฐ และระดับประเทศมาแล้วและเท่าที่มนุษย์กำลังดิ้นรนต่อสู้ก็เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามัคคีระดับโลก การสร้างชาตินั้นสำเร็จลงแล้วโดยสมบูรณ์ สภาพของบ้านเมืองที่ยุ่งเหยิงปราศจากข้อแปลกก็กำลังใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วโลกที่กำลังย่างสู่ความเจริญอีกระดับหนึ่งนั้นจะต้องละทิ้งความเชื่อที่ปราศจากเหตุผล ต้องยอมรับความสัมพันธ์อันเป็นเอกภาพระหว่างมวลมนุษยชาติและจะต้องสถาปนากฎไภที่จะวางหลักเกณฑ์เบื้องต้นให้แก่การดำเนินชีวิตในโลกนี้...” – 11 มีนาคม 2479